

2. Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΡΧΗΓΟ ΧΡΙΣΤΟ – ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΗ ΜΑΣ (Κεφάλαιο 2)

A. Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΗΣ (2,1-4)

Γι' αυτό κι εμείς πρέπει να μένουμε πιο σταθεροί στις αλήθειες που ακούσαμε, για να μην ξεστρατίσουμε ποτέ. ² Γιατί, αν ο λόγος που δόθηκε άλλοτε μέσω αγγέλων, αποδείχτηκε αληθινός, κι όσοι τον παρέβηκαν ή δεν υπάκουσαν σ' αυτόν, δέχτηκαν την τιμωρία που τους έπρεπε, ³ πώς είναι δυνατόν εμείς να ξεφύγουμε, αν δε δώσουμε την προσοχή που ταιριάζει σε μια τόσο σπουδαία σωτηρία; Τη σωτηρία αυτή, που άρχισε να διακηρύττει ο Κύριος, μας τη βεβαίωσαν όσοι άκουσαν το λόγο του. ⁴ Κι ο Θεός πρόσθεσε τη μαρτυρία του γι' αυτήν, με κάθε λογής θαυματουργικές ενέργειες και με τις διάφορες δωρεές των χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος, σύμφωνα με το θέλημά του.

1. Η σπουδαιότητα του ευαγγελίου (εδ. 2,1)

Γι' αυτό κι εμείς πρέπει να μένουμε πιο σταθεροί στις αλήθειες που ακούσαμε, για να μην ξεστρατίσουμε ποτέ.

2. Η αυθεντικότητα του ευαγγελίου (εδ. 2,2-3α)

Γιατί, αν ο λόγος που δόθηκε άλλοτε μέσω αγγέλων, αποδείχτηκε αληθινός, κι όσοι τον παρέβηκαν ή δεν υπάκουσαν σ' αυτόν, δέχτηκαν την τιμωρία που τους έπρεπε, ³ πώς είναι δυνατόν εμείς να ξεφύγουμε, αν δε δώσουμε την προσοχή που ταιριάζει σε μια τόσο σπουδαία σωτηρία;

3. Η διακήρυξή του ευαγγελίου (εδ. 2,3β)

Τη σωτηρία αυτή, που άρχισε να διακηρύττει ο Κύριος, μας τη βεβαίωσαν όσοι άκουσαν το λόγο του.

4. Η αποδοχή του ευαγγελίου (εδ. 2,3β)

Τη σωτηρία αυτή [...] μας τη βεβαίωσαν όσοι άκουσαν το λόγο του.

5. Η επίδραση του ευαγγελίου (εδ. 2,4)

Κι ο Θεός πρόσθεσε τη μαρτυρία του γι' αυτήν, με κάθε λογής θαυματουργικές ενέργειες και με τις διάφορες δωρεές των χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος, σύμφωνα με το θέλημά του.

Ο Θεός εργάζεται με θαυμαστούς τρόπους:
Με έλεος → ΒΟΗΘΕΙΑ
Με δύναμη → ΘΑΡΡΟΣ
Με τη Χάρη του → ΥΠΗΡΕΣΙΑ

B. Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΜΑΣ (2,5-13)

Εισαγωγικά: Η περικοπή 2,1-4 ήταν ΠΑΡΕΝΘΕΤΙΚΗ. Η κανονική ροή του κειμένου είναι:

¹⁴ Δεν είναι, λοιπόν, όλοι οι άγγελοι πνεύματα που υπηρετούν το Θεό κι αποστέλλονται απ' αυτόν για να βοηθήσουν όσους μέλλουν να σωθούν; ...
[2,1-4]... ^{2,5} Το μελλοντικό κόσμο, για τον οποίο μιλάμε, ο Θεός δεν τον υπέταξε στους αγγέλους.

1. Η ανθρωπότητα του αρχηγού (2,6-9)

⁶ Όπως λέει κάπου η Γραφή,

«Τι είναι ο άνθρωπος για να τον σκέφτεσαι;

ή ο υιός του ανθρώπου για να τον φροντίζεις;

⁷ Τον έκανες για λίγο κατώτερο απ' τους αγγέλους,
τον στεφάνωσες με δόξα και τιμή·

⁸ όλα τα υπέταξες κάτω απ' τα πόδια του».

Λέγοντας όλα τα υπέταξες σ' αυτόν, εννοεί πως τίποτε δεν άφησε που να μην το υποτάξει σ' αυτόν. Ως τώρα όμως δε βλέπουμε να είναι όλα υποταγμένα σ' αυτόν. ⁹ Βλέπουμε όμως ότι ο Ιησούς, που έγινε για ένα χρονικό διάστημα κατώτερος απ' τους αγγέλους, στεφανώθηκε με δόξα και τιμή εξαιτίας του θανάτου του. Γιατί η χάρη του Θεού θέλησε αυτός να γευτεί το θάνατο για το καλό όλων.

Στο σημείο αυτό της επιχειρηματολογίας του ο συγγραφέας κάνει εντυπωσιακή χρήση ορισμένων εδαφίων από τον 8ο Ψαλμό. Όταν ο Ιησούς έλαβε τη φύση μας, ντύθηκε εκούσια

- ✚ την αποτυχημένη,
- ✚ τη βασανισμένη,
- ✚ την απειλούμενη ανθρώπινη φύση.

α) Η φύση μας είναι αποτυχημένη.

Με άλλους σκοπούς μας δημιούργησε ο Θεός κι αλλιώς έχουμε καταντήσει σήμερα λόγω της αμαρτίας. Ο Χριστός έπρεπε να λάβει την ίδια φύση αλλά χωρίς την αμαρτία. Βλέποντας τον Χριστό βλέπουμε τον άνθρωπο όπως τον προόριζε ο Θεός.

β) Η φύση μας είναι βασανισμένη.

Καθώς ο Χριστός έγινε άνθρωπος μπήκε κατευθείαν και προσωπικά στην αρένα της δικής μας αγωνίας. Τα «παθήματα» αποτελούν βασική ιδέα της Επιστολής.

γ) Η φύση μας είναι απειλούμενη

Κατά την ενσάρκωσή του ο Χριστός περιβλήθηκε μια ανθρώπινη φύση που ήταν εκτεθειμένη στην αγωνία του θανάτου.

2. Η αποστολή του αρχηγού (2,10)

Ο Θεός, λοιπόν, η αρχή και ο σκοπός των πάντων, ενώ οδήγησε πολλούς υιούς στη δόξα, έπρεπε με το πάθος να οδηγήσει το χορηγό της σωτηρίας τους στην ολοκλήρωση του έργου του.

α) Η σοφία του Θεού

β) Ο προορισμός του ανθρώπου

γ) Η τελειοποίηση του Χριστού

Το τρίτο μεγάλο θέμα που διακηρύττεται σ' αυτό το σπουδαίο εδάφιο, αφορά το πρόσωπο και το έργο του Χριστού. Ο Ιησούς περιγράφεται σαν ένας που τελειοποιήθηκε διά των παθημάτων. Τι σήμαινε αυτό;

Μολονότι ο Χριστός ήταν ηθικά τέλειος και αναμάρτητος, η ζωή του και το έργο του οδηγήθηκαν μέσα από τα παθήματα σε μια μορφή τελειότητας που δεν θα ήταν εφικτή χωρίς αυτά.

- ✚ *Πρώτον*, έγινε τέλειος στην αποστολή του – Ολοκλήρωσε την αποστολή του.
- ✚ *Δεύτερον*, έγινε τέλειος στην υπακοή – Ολοκλήρωσε την υπακοή του.
- ✚ *Τρίτον*, έγινε τέλειος στον προσδιορισμό της ταυτότητάς του – Ολοκλήρωσε την ταυτότητά του.
- ✚ *Τέλος*, έγινε τέλειος στη νίκη του – Ολοκλήρωσε τη νίκη του.

3. Το επίτευγμα του αρχηγού (2:11-13)

¹¹ Όλοι έχουν τον ίδιο πατέρα: Και αυτός που εξαγνίζει και αυτοί που εξαγνίζονται. Γι' αυτό και δεν ντρέπεται ο Ιησούς να τους ονομάζει αδέρφια. ¹² Όπως λέει η Γραφή:

«Θα διαλαλήσω στ' αδέρφια μου το μεγαλείο σου,
θα σε εξυμνήσω μέσα στη συνάθροιση».

¹³ Και αλλού:

«Θα εμπιστευθώ τον εαυτό μου σ' αυτόν».

Και συνεχίζει:

«Νά, εγώ και τα παιδιά που μου 'δωσε ο Θεός».

Οι πιστοί πορεύονται μέρα με τη μέρα προς τον μελλοντικό προορισμό τους σαν «υιοί της δόξας». Εντούτοις, υπάρχει κάτι που μας συμβαίνει τώρα, στο παρόν:

- ΑΛΛΑΖΟΥΜΕ συνεχώς εδώ και τώρα.
- ΕΞΑΓΝΙΖΟΜΑΣΤΕ εν Χριστώ,
- ΞΕΧΩΡΙΖΟΜΑΣΤΕ για να μας χρησιμοποιήσει ο Θεός, και
- ΓΙΝΟΜΑΣΤΕ «άγιοι».

Ο εξαγνισμός είναι άλλο ένα κυρίαρχο θέμα στην Επιστολή μας (10,14.29-13,12), και προβάλλεται μέσα από την εικόνα του ναού.

Ζούμε εμείς άραγε σήμερα τη ζωή του αγιασμού που σιγά σιγά οδηγείται στην τελική ολοκλήρωση;

Γ. Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΗΣ ΜΑΣ (2,14-18)

¹⁴ Επειδή λοιπόν τα παιδιά αυτά ήταν άνθρωποι, έγινε κι ο Ιησούς άνθρωπος, για να καταργήσει με το θάνατό του αυτόν που εξουσίαζε το θάνατο, δηλαδή το διάβολο. ¹⁵ Μ' αυτόν τον τρόπο απελευθέρωσε όσους ο φόβος του θανάτου τούς είχε καταδικάσει να είναι δούλοι σ' όλη τους τη ζωή. ¹⁶ Είναι φανερό ότι δεν έρχεται να βοηθήσει αγέλους, αλλά τους απογόνους του Αβραάμ. ¹⁷ Έπρεπε λοιπόν να γίνει σε όλα όμοιος με τ' αδέρφια του, ώστε να είναι σπλαχνικός και πιστός αρχιερέας στην υπηρεσία του Θεού, ώστε να συγχωρηθούν οι αμαρτίες του λαού. ¹⁸ Έτσι, επειδή ο ίδιος υπέφερε και δοκιμάστηκε, μπορεί τώρα να βοηθήσει αυτούς που δοκιμάζονται.

Το απελευθερωτικό έργο του Χριστού παρουσιάζεται εδώ σαν

- Επείγουσα ανάγκη
- Ολοκληρωμένη πραγματικότητα
- Διαρκής διαδικασία

1. Η απελευθέρωση σαν επείγουσα ανάγκη

α) Ο πρώτος εχθρός είναι η *αμαρτία*.

- β) Ο δεύτερος εχθρός είναι ο θάνατος.
- γ) Τρίτος εχθρός είναι ο διάβολος.

2. Η απελευθέρωση σαν ολοκληρωμένη πραγματικότητα

Η νίκη του Χριστού για χάρη μας:

- ✚ ξεκίνησε με την ενσάρκωση,
- ✚ αποκαλύφθηκε με την αναμαρτησία του και
- ✚ επιτεύχθηκε με την εξιλέωση.

3. Η απελευθέρωση σαν διαρκής διαδικασία

Όποιες κι αν είναι οι απειλές του διαβόλου στην καθημερινή ζωή μας, ο Χριστός μπορεί τώρα να βοηθήσει αυτούς που δοκιμάζονται (2:18). Και υπάρχουν πολλοί τρόποι με τους οποίους η βοήθεια αυτή που υπόσχεται ο Θεός φτάνει στα παιδιά του.

- ✚ Πρώτον, ο Χριστός μάς βοηθάει διώχνοντας κάθε μας φόβο.
- ✚ Δεύτερον, ο Χριστός μάς βοηθάει δείχνοντας το έλεός του.
- ✚ Τρίτον, ο Χριστός μάς βοηθάει αποδεικνύοντας την πιστότητά του.
- ✚ Τέταρτον, ο Χριστός μάς βοηθάει συμμετέχοντας στα δεινοπαθήματά μας.
- ✚ Τέλος, ο Χριστός μάς βοηθάει δίνοντάς μας τη δύναμή του.
